

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

вул. Панаса Мирного, 28, м. Київ, 01011, тел. (044) 365 40 00
поштова адреса для листування: вул. Симона Петлюри, 15, м. Київ, 01032
E-mail: info@dbp.gov.ua, web: www.dbp.gov.ua, ідентифікаційний код 41760289

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

15 липня 2024 року

Старший слідчий першого відділу Управління з розслідування злочинів, вчинених у зв'язку із масовими протестами у 2013–2014 роках, Державного бюро розслідувань Тверезовська Тетяна Миколаївна, розглянувши матеріали кримінального провадження № 42014000000001262 від 13.11.2014 та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись статтями 2, 9, 40, 42, 276–278 Кримінального процесуального кодексу України,

ПОВІДОМИВ:

Захарченку Віталію Юрійовичу, 20.01.1963 р.н.,
уродженцю Донецької області,
м. Костянтинівка, громадянину РФ
(громадянство України припинено згідно із
Указом Президента України від 04.02.2023
№ 56/2023), раніше не судимому,
зарєстрованому за адресою: м. Київ,
вул. Євгена Коновальця, буд. 44а, кв. 288, адреса
можливого проживання на теперішній час: РФ,
м. Москва, вул. Єльнінська, буд. 8, кв. 43,

про те, що він обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

- ч. 1 ст. 111 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.01.2022), а саме: державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній та інформаційній безпеці України: надання іноземній державі, та їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України;

- **ч. 2 ст. 111 КК України** (в редакції Закону № 2113-IX від 03.03.2022), а саме: державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній та інформаційній безпеці України: надання іноземній державі, іноземній організації та їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинені в умовах воєнного стану;

- **ч. 3 ст. 436-2 КК України** (в редакції Закону № 2110-IX від 03.03.2022), а саме: виготовлення, поширення матеріалів, у яких міститься виправдування, визнання правомірною, збройної агресії Російської Федерації (далі – РФ) проти України, розпочатої у 2014 році, виправдування, визнання правомірною тимчасової окупації частини території України, а також глорифікація представників збройних формувань РФ, з використанням засобів масової інформації, вчинених за наступних обставин.

Статтями 1-2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною та незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканою.

Згідно ст. 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Відповідно до статті 17 Конституції України, оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності покладаються на Збройні Сили України. Забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України покладаються на відповідні військові формування та правоохоронні органи держави, організація і порядок діяльності яких визначаються законом.

Стаття 69 Конституції України зазначає, що народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно дотримуватися Конституції України та законів України, не посягати на права та свободи, честь та гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статті 85 Конституції України, призначення всеукраїнського референдуму з питань, визначених статтею 73 Конституції, належить до повноважень Верховної Ради України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська,

Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, АР Крим є невід'ємною складовою України та в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її ведення.

Досудовим розслідуванням встановлено, що Захарченко Віталій Юрійович з січня 1984 року по березень 2008 року перебував на службі в органах внутрішніх справ на оперативних та керівних посадах. Починаючи з 1995 року здебільшого обіймав керівні посади в органах внутрішніх справ Донецької області, а у березні 2007 року переведений на керівну посаду до Міністерства внутрішніх справ України (м. Київ). У подальшому з травня 2008 року по липень 2009 року обіймав посаду заступника голови Державної податкової адміністрації у Полтавській області, з липня 2009 року по червень 2010 року обіймав посаду першого заступника голови - начальника управління податкової міліції Державної податкової адміністрації України у Полтавській області, з червня по липень 2010 року обіймав посаду першого заступника начальника податкової міліції Державної податкової адміністрації України, з липня по грудень 2010 року обіймав посаду першого заступника Голови Державної податкової адміністрації України.

У період часу з 07.11.2011 по 21.02.2014 Захарченко В.Ю., відповідно до Указу Президента України від 07.11.2011 № №1024/2011, обіймав посаду Міністра внутрішніх справ України.

Перебуваючи на посадах в органах державної влади Захарченко В.Ю. прийняв участь у створенні сумісно із Януковичем В.Ф., Азаровим М.Я., Пшонкою В.П., Януковичем О.Ф. злочинної організації та приймав активну участь у вчиненні злочинів у її складі.

Так, 07.02.2010 за результатами проведеного повторного голосування на виборах Президента України Центральна виборча комісія 14.02.2010 оголосила офіційні результати, згідно з якими Янукович Віктор Федорович (далі – Янукович В.Ф.) одержав перемогу.

Янукович В.Ф., після 25.02.2010 реалізуючи вказані злочинні наміри, залучив до створення злочинної організації осіб зі свого оточення, які мали досвід роботи в органах державної влади, правоохоронних органах, займались підприємницькою діяльністю, а саме: Азарова Миколу Яновича (далі – Азаров М.Я.), який був його політичним соратником, одним з засновників політичної партії «Партія регіонів», мав великий політичний досвід та досвід управління в органах державної влади, Пшонку Віктора Павловича (далі – Пшонка В.П.), як представника правоохоронних органів, свого сина – Януковича Олександра Вікторовича (далі – Януковича О.В.), який займався підприємницькою діяльністю та Захарченка Віталія Юрійовича (далі – Захарченка В.Ю.), який також входив до кола оточення Януковича О.В. та працював на керівних посадах у структурі Державної податкової адміністрації України.

Керівниками вищих органів державної влади Янукович В.Ф. визначив членів злочинної організації Азарова М.Я.,

Пшонку В.П., Захарченка В.Ю., Якименка О.Г. та Лебедєва П.В., на кожного з яких відповідно до розробленого спільного плану злочинної діяльності покладено виконання організаційно-розпорядчих функцій стосовно конкретних структурних підрозділів, внесення кадрових пропозицій керівнику організації – Януковичу В.Ф. та затвердження ним учасників злочинної організації, забезпечення реалізації конкретних напрямів злочинної діяльності та протиправних дій окремих учасників злочинної організації, спрямованих на досягнення спільної злочинної мети.

У подальшому Янукович В.Ф. протягом 2010-2014 років, виконуючи функцію керівника злочинної організації, використовуючи повноваження Президента України для особистих та очолюваної ним злочинної організації цілей, організував системне призначення цих осіб в органи державної влади, що належать до усіх гілок влади, з подальшим підпорядкуванням їх діяльності головній меті злочинної організації.

Зокрема, Янукович В.Ф., після набуття повноважень глави держави Україна, як керівник злочинної організації, використовуючи у злочинних цілях повноваження та статус Президента України, прийняв особисто необхідні рішення і забезпечив прийняття підпорядкованими йому та іншими органами державної влади рішень **про призначення членів злочинної організації на найвищі посади в органах державної влади та правоохоронні органи**, в тому числі **Захарченка Віталія Юрійовича** (далі – Захарченка В.Ю.) – 16.06.2010 на посаду першого заступника начальника податкової міліції Державної податкової адміністрації України, – 21.07.2010 на посаду першого заступника Голови Державної податкової адміністрації України, 25.12.2010 на посаду Голови Державної податкової служби України та 07.11.2011 на посаду Міністра внутрішніх справ України (перебував на посаді по 21.02.2014). В ієрархії злочинної організації також виконував роль керівника Міністерства внутрішніх справ України, як центрального органу виконавчої влади.

Крім цього, Янукович В.Ф. та члени злочинної організації, а саме: Прем'єр-міністр України **Азаров М.Я.**, Міністр внутрішніх справ України **Захарченко В.Ю.**, Голова Служби безпеки України **Якименко О.Г.**, Генеральний прокурор України **Пшонка В.П.** та інші члени цієї організації, з метою максимального строку перебування у владі, її утримання і збереження, домовилися вчиняти як особисто, так і з залученням інших членів організації та, за необхідності, інших осіб, які не входять до організації, із використанням наданої їм влади та службових повноважень незаконний вплив на громадські організації та їх активістів, опозиційні політичні сили та їх лідерів, здійснювати обмеження прав та законних інтересів в той чи інший спосіб будь-кого, хто загрожує узурпації влади Януковичем В.Ф. або можуть вплинути на виконання їх злочинних намірів і також організовувати у зв'язку з цим здійснення незаконного перешкоджання будь-яким зборам, мітингам, вуличним походам і демонстраціям громадян та вчиняти для цього інші незаконні дії.

Крім цього, з обранням Януковича В.Ф. Президентом України у 2010 році посилювався вплив РФ в українсько-російських відносинах з питань енергоносіїв, торговельно-економічних контактів, військово-стратегічного співробітництва

та геополітики, що супроводжувалася поступовим прагненням РФ до ізоляції України у її міжнародних контактах. Натомість РФ нав'язувала Україні інтеграцію в «євразійський» простір та Митний союз.

Подальшим кроком політики Януковича В.Ф. у напрямку зближення з РФ була зміна проєвропейського стратегічного курсу й згортання шляху до інтеграції країни в Атлантичну систему безпеки та НАТО, коли у червні 2010 року Україна оголосила про свій позаблоковий статус.

1 липня 2010 року Верховною Радою України прийнято Закон України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики», яким затверджувався позаблоковий статус країни і скасовувався євроатлантичний курс. Цей Закон визначав засади внутрішньої політики України у сферах розбудови державності, розвитку місцевого самоврядування та стимулювання розвитку регіонів, формування інститутів громадянського суспільства, національної безпеки та оборони, в економічній, соціальній і гуманітарній сферах, в екологічній сфері та сфері техногенної безпеки, а також засади зовнішньої політики України.

Зокрема, Закон визначав, що основним принципом зовнішньої політики країни «є дотримання Україною політики позаблоковості, що означає неучасть України у військово-політичних союзах, пріоритетність участі у вдосконаленні та розвитку європейської системи колективної безпеки, продовження конструктивного співробітництва з НАТО та іншими військово-політичними блоками з усіх питань, що становлять взаємний інтерес». Закон передбачав також внесення змін до закону України «Про основи національної безпеки». Зокрема, з пріоритетів національних інтересів, виключено норму про інтеграцію України в євроатлантичний простір безпеки.

При цьому, Янукович В.Ф. скасував курс на євроатлантичну інтеграцію й відмовився підписувати угоду про асоціацію України з Євросоюзом. Це призвело до масових протестів в Україні, відомих як Революція Гідності, Євромайдан, невдалих спроб Януковича В.Ф., Захарченка В.Ю. та інших членів злочинної організації припинити їх силовим шляхом із залученням, окрім інших, сил та засобів МВС України, апогеєм яких став масовий розстріл співробітниками роти спеціального призначення ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в місті Києві, активістів на Майдані Незалежності у Києві 20 лютого 2014 року.

Злочинна організація Януковича В.Ф. у період з 25.02.2010 по 20.02.2014 безперешкодно існувала на території України, що дозволило її керівникам, в тому числі Захарченку В.Ю., спланувати та організувати вчинення низки тяжких та особливо тяжких злочинів щодо захоплення державної влади, перевищення влади та службових повноважень, привласнення, розтрати та заволодіння чужим майном, в особливо великому розмірі, отримання неправомірної вигоди, умисних вбивств, заподіяння різного ступеню тяжкості тілесних ушкоджень, в тому числі тяжких, обставини вчинення яких розслідують (розслідувались) в окремих кримінальних провадженнях (обставини вчинення вказаних кримінальних правопорушень розслідувались у кримінальних провадженнях № 42017000000002014, в якому затверджений

обвинувальний акт стосовно Захарченка В.Ю. та інших осіб, перебуває на розгляді Броварського міськрайонного суду Київської області, судова справа № 757/44453/23-к, № 42016000000002929 від 19.10.2016 затверджений обвинувальний акт стосовно Захарченка В.Ю. та інших осіб, який перебуває на розгляді Святошинського районного суду міста Києва, судова справа № 757/19903/22-к, № 42014000000001048 від 10.10.2014, досудове розслідування у якому зупинено на підставі п. 2 ч. 1 ст. 280 КПК України та підозрюваного Захарченка В.Ю. оголошено у розшук).

Після цього 23.02.2014 Янукович В.Ф. та Захарченко В.Ю. втекли до РФ, а військові формування держави-агресора окупували АР Крим та м. Севастополь, частину Донецької та Луганської області.

Перебуваючи на території РФ, Захарченко В.Ю., будучи громадянином України, діючи в інтересах держави агресора, у період з 25 лютого 2022 по 02 вересня 2022 року вчинив злочини проти основ національної безпеки України, а також проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку за таких обставин.

24.02.2022 о 04 год 30 хв за київським часом президент РФ, виступаючи на центральних телеканалах російського телебачення, оголосив про проведення на території України так званої «спеціальної військової операції» з метою нібито «демільтаризації та денацифікації України». Відразу після цього, підрозділами збройних сил РФ, які діяли за наказом представників влади РФ і керівництва збройних сил РФ, здійснено пуски крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України, а також підрозділами ЗС та інших військових формувань, представниками збройних сил РФ розпочато широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

У період з 5 години 24.02.2022 та по теперішній час (включно) підрозділи ЗС та інших військових формувань РФ здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються невибірковим бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому, вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

У зв'язку з цим, Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» № 64/2022 від 24.02.2022 в Україні введено воєнний стан з 05 год 30 хв 24.02.2022 строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався та діє по сьогоднішній день.

За вищевикладених обставин, усвідомлюючи вірогідність та в наступному спостерігаючи масштабну світову підтримку України лідерами і політичними діячами світових держав, а також прогнозованість аналогічної позиції відомих, у тому числі на весь світ, науковцями, акторами, співаками, музикантами, спортсменами, письменниками, блогерами, ведучими, бізнесменами та іншими

публічними особами по відношенню до акту агресії РФ проти України, військово-політичне керівництво РФ, залучило до своєї злочинної діяльності публічних осіб, на яких покладалась роль надання допомоги діям керівництва РФ та його представників, у їх виправданні, створенні у громадян РФ та інших держав хибного уявлення про дійсний стан справ та переконання у законності дій керівництва РФ та в тому, що збройна інтервенція - це вимушена міра, яка направлена на захист російськомовного населення та жителів тимчасово окупованих територій України.

У подальшому, такі особи, протягом тривалого часу, шляхом узгодженого поетапного та цілеспрямованого маніпулятивного впливу на формування негативної суспільної думки відносно України як самостійної держави, її державних органів та населення, а також шляхом публічних закликів до зміни меж території України та її державного кордону, необхідності захисту інтересів та безпеки РФ, російськомовного населення на території України, здійснювали агресивні операції вигідного для представників влади та збройних сил РФ інформаційного впливу, з метою формування у населення РФ бажання приймати участь у агресивній війні проти України та сприяти її веденню, надання допомоги у вчиненні підривної діяльності проти України та її територіальної цілісності, створення умов для ухилення від відповідальності за акт агресії та впливу на населення України та її Збройні Сили з метою досягнення бажаного результату у вигляді дезорієнтації, дискредитації керівництва країни та ЗСУ, деморалізації суспільства, закріплення необхідних (вигідних) державі-агресору ідей.

В ході досудового розслідування встановлено, що громадянин України Захарченко В.Ю., маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань, досвіду та поінформованості, здобутих під час служби на керівних посадах, у тому числі у період з 2011 року по лютий 2014 року на посаді Міністра внутрішніх справ України, для усвідомлення фактів ведення підривної діяльності РФ проти України на шкоду її суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, державній, інформаційній безпеці України розпочав виконувати вказівки вищого військово-політичного керівництва РФ, спрямовані на здійснення діяльності на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, державній та інформаційній безпеці України.

З цією метою, 25.02.2022 приблизно в обідній час доби (*більш точний час під час досудового розслідування не встановлено*) Захарченко В.Ю., реалізуючи злочинні, діючи умисно, за допомогою мобільного телефону та програми «WhatsApp», яка, використовуючи наскрізне шифрування, дозволяє здійснювати дзвінки та обмін повідомлень через мережу Інтернет, зателефонував на особистий телефон голові Криворізької міської державної адміністрації Вілкулу О.Ю., з пропозицією підписання від імені м. Кривого Рогу договору з РФ про дружбу та захист, що мало на увазі добровільну здачу ворогу території міста, яке є адміністративним центром Криворізького району та Криворізької міської громади Дніпропетровської області.

При цьому, Захарченко В. Ю. наголосив, що звертається за дорученням керівництва РФ та підкреслив, що за виконання озвучених вимог, Вілкулу О.Ю. буде запропоновано високу посаду на окупованій території.

Реалізуючи свої протиправні дії, Захарченко В.Ю., користуючись колишнім знайомством та співпрацею з Вілкулом О.Ю. в Уряді Азарова М.Я., розраховував, що його активні дії призведуть до добровільної здачі міста Кривого Рога та подальшої його окупації РФ.

Також, Захарченко В.Ю., будучи громадянином України, продовжуючи реалізацію злочинних намірів на надання допомоги РФ у проведенні підривної діяльності проти України, перебуваючи на території країни агресора, за допомогою нествановленого досудовим розслідуванням обладнання, під'єданого до мережі Інтернет із залученням нествановлених осіб, на популярному відеохостингу «YouTube», з використанням каналу www.youtube.com/@insidemediaholding3523 (має 18 467 переглядів), 27.02.2022 опублікував на загальнодоступній сторінці для інших користувачів мережі Інтернет аудіовізуальні твори з нижченаведеними назвами, з інформацією про суб'єктивну оцінку фактичних та непідтверджених подій, маніпулятивні виклади історичних фактів та викривленні причинно-наслідкових зав'язків, які сприяли створенню умов для фіксації схвального сприйняття в свідомості слухача наративів російської пропаганди, а своїм змістом несуть загрозу основам національної безпеки України, завдають шкоди безпеці України в інформаційній сфері та є формою підривної діяльності проти України в інформаційній сфері на шкоду інформаційній безпеці України, в результаті чого вони стали загальнодоступними за електронними посиланнями (назва твору – мовою оригіналу):

- 1) під назвою «Віталій Захарченко - дайджест текущих событий в Украине. Выпуск №1», розміщене за веб-адресою <https://www.youtube.com/watch?v=MWabee0MWs>, кількість переглядів 986, завантажено та опубліковано 27.02.2022 03:20:03 UTC – 8, що відповідає Київському часу 27.02.2022 13:20:03 UTC +2;
- 2) під назвою «Віталій Захарченко - дайджест текущих событий в Украине. Выпуск №2», розміщене за веб-адресою <https://www.youtube.com/watch?v=cILSVXQir0U>, кількість переглядів 834, завантажено та опубліковано 27.02.2022 09:05:25 UTC – 8, що відповідає Київському часу 27.02.2022 19:05:25 UTC +2.

Висловлювання Захарченка В.Ю., на вказаних відеозаписах, мають пропагандистський характер, формують в суспільстві антивладні настрої та містять ознаки інформаційного впливу, спрямованого на досягнення військово-політичних цілей керівництвом РФ стосовно держави Україна, надання РФ та її представникам допомоги у проведенні підривної діяльності проти України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній та інформаційній безпеці України, а саме:

- у відеозаписі під назвою «Віталій Захарченко - дайджест текущих

событий в Украине. Выпуск №1» -

«Сегодняшняя война это прямое следствие госпереворота 2014 года. Это его логическое завершение. Десятилетиями украинское общество накачивали идеями о том что Украина это не Россия, Украина это антироссия, о том что Украина будет воевать с Россией и обязательно одержит победу в этой войне. Украинские неонацисты открыто это заявляли.

Я считаю что такая концепция, с политической точки зрения, абсурдна и не имеет никакого будущего. Единственным государственным органом в Украине который осознал не здравость этой идеи, опасность - оказалось милиция. Понимая всю опасность прихода неонацистов к власти, милиция, сотрудники спецподразделения «Беркут», внутренних войск фактически стали последним рубежом охраны закона и правопорядка в Украине

На первом этапе, сразу после государственного переворота, очень многие в Украине, просто отрицали что к власти пришли неонацисты под личиной евроинтеграторов. Политики коллективного Запада активно поддерживали такую позицию, нацистов вообще никто не замечал.

Сейчас на Украине происходит крушение того образа государства который приняли и в котором научились выживать, общество столкнулось с тем к чему его привела неонацистская политика – то есть к войне.

Сегодня наше общество, все мирные жители проходят вторую стадию – принятие неизбежной смерти той Украины которую строили как противопоставление, как орудие против России. Именно поэтому фазой гнева можно охарактеризовать заявление отдельных известных украинцев. Сейчас на Украине происходит крушение того образа государства который приняли и в котором научились выживать.

Это фаза гнева характеризуется заявлениями типа: ну всё, вот теперь Россия потеряла Украину навсегда, и не важно что навсегда в жизни народов и государств не бывает.

Сегодня власть умирая сама из всех сил хочет затянуть с собой как можно больше народа. Эту стадию общества тоже должно пережить.

К сожалению в это сложное время украинская позиция как всегда оказалась без позиции, почему так происходит, догадаться просто.

Сейчас Россия, не убоившись санкций, вошла в жесткое противостояние с коллективным Западом. На такой шаг украинские оппозиционные политики пойти не могут так как все их средства там, на западе и они больше всего на свете боятся потерять нажитое непосильным трудом.

Заметьте что никто из оппозиционных политиков Украины не сказал о том что бесконтрольная раздача оружия приведет лишь к мародерству, хаосу, к убийствам. Никто не выдвинул своего плана спасения простых людей, простых людей их избирателей. Никто не рассказал растерянному народу что нужно делать.»

- у відеозаписі під назвою «Віталій Захарченко - дайджест текущих событий в Украине. Выпуск №2» -

«Итак, по информации генерального штаба Вооруженных сил Украины группировка в Донбассе уже утратило до семидесяти процентов тяжелой техники, а через несколько дней появятся топливный и снарядный голод.

Наступление Вооружённых сил России севера уже дошло до рубежа Изюма, а с юга в район Запорожья, то есть через один-два дня вся огромная донбасская группировка Вооруженных сил Украины с центром в Краматорске будет отрезана. Уже сейчас вывести большую часть тяжелой техники они не в состоянии, поскольку будут уничтожены авиацией на марше. Фактически эта группировка попадет в котел.

Второй котел уже оформился на юге, на юге Донбасса. Группировка вооруженных сил в Мариуполе и в Волновахе, где расположены мощные укрепрайоны уже в оперативном окружении, и после нескольких дней осады они будут зачищены.

Тактика российской армии не предполагают прямые штурмы городов, а их блокировку, уничтожение военного потенциала Вооруженных сил Украины и точечной зачистки спецназом.

Далее у местных властей не будет иного выхода как начать сотрудничество. Это уже произошло в Купянске и вскоре произойдет в Харькове. После этого скорее всего именно Харьков будет объявлен новой столицей новой Украины. Центральные власти в Киеве уже утратили управления и все их действия рефлекторно и направлены только на одну – поддержание иллюзии стойкого сопротивления и широкой международной поддержки. Их главное поле это информационное поле, поле информационной борьбы поскольку оболваненному за восемь лет, перепуганному войной украинскому обывателю фактически невозможно критически оценить масштаб катастрофы в котором их обрушила эта власть.

Появилась информация о том, что олигархи согласились отдать часть своего состояния для обороны государства, но это лишь очередной ход в торговле за свою собственность этих господ.

Во-первых, при утрате централизованного управления войсками финансовая помощь бесполезно. Во-вторых, сейчас главная задача олигархов по максимуму монетизировать свои активы и вывести все что удастся спасти.

В любом раскладе они с этой страны уже ничего не получают.

Из заявления о найме олигархами иностранных частных военных компаний – ЧВК, якобы для защиты Киева, это тоже из этого же разряда, они нужны олигархам для вывоза отдельных людей, защиты себя, вывоза ценностей, но абсолютно бесполезны для боев с регулярной армией.

Международная помощь о которой громко заявляют в Европе и Соединенных Штатах Америки, также это абсолютный фейк. Сегодня ее просто невозможно доставить, даже если предположить, что она

действительно будет предоставлена, все это говорится исключительно для внутреннего и европейского потребителя, чтобы сохранить политическое лицо, мобилизовать западный мир.

Их гнев на Россию понятен, ведь Путину удалось перевернуть их игру, перейти в наступление.

Надежды Зеленского на протесты в России - либеральная оппозиция они смехотворны, они никоим образом не могут повлиять на позицию власти, а приведут, как, впрочем, и международные санкции, только к внутренней национализации элит, национализации элит России.

И бесконтрольная раздача вооружения которую провели украинские власти привела только к разбоям, грабежам, перестрелкам и убийством в городах Украины вот такая информация на 27 февраля обед.

Берегите себя» 5:38 хв.

Таким чином, Захарченко Віталій Юрійович 20.01.1963 року народження обгрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.01.2022), а саме: державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України.

Після цього, громадянин України Захарченко В.Ю., діючи в умовах воєнного стану, продовжуючи реалізацію злочинних намірів надання допомоги у веденні підривної діяльності РФ проти України, перебуваючи на території країни агресора, прийняв участь у записі та публікації аудіовізуального твору з інформацією про суб'єктивну оцінку фактичних та непідтверджених подій, маніпулятивні виклади історичних фактів та викривленні причинно-наслідкових зав'язків, який сприяє створенню умов для фіксації схвального сприйняття в свідомості слухача наративів російської пропаганди, а своїм змістом несе загрозу основам національної безпеки України, завдає шкоди безпеці України в інформаційній сфері та є формою підривної діяльності проти держави України і сприяє РФ в підривній діяльності проти України, а саме:

під назвою «"Независимая" Украина», розміщене за веб-адресою <https://www.youtube.com/watch?v=SpmOhVepq4o>, завантажено та опубліковано на каналі www.youtube.com/@insidemediaholding3523 (має 18 467 переглядів) 02.09.2022 04:51:01 UTC-7, що відповідає Київському часу 02.09.2022 14:51:01 UTC +3.

Висловлювання Захарченка В.Ю. на вказаному відеозаписі, мають пропагандистський характер, формують в суспільстві антивладні настрої та містять ознаки інформаційного впливу, спрямованого на досягнення військово-політичних цілей керівництвом РФ стосовно держави Україна, надання РФ та її

представникам допомоги у проведенні підривної діяльності проти України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній та інформаційній безпеці України, а саме:

00:38 хв. «...На том же востоке Украины начали говорить о том, что мы стали независимыми. От чего? От денег в кошельках, мы стали независимыми от каких-то моментов, у которых мы вообще раньше жили в советском Союзе не обращали на этом внимание...» 00:57 хв.

3:46 хв. «...Украина очень неоднородное образование, вот западные регионы они, и политики выходцы из западных регионов, они всегда считали что Украина стала независимой от России. Восточные регионы, мне кажется они вообще этому слову не предавали такого значения – независимость, вот независимость дай и независимость, то есть, некая появилась после распада Советского Союза независимая, самостоятельная, то есть, государство.

Часть политиков считала что Украина является независимым, суверенным, унитарным государством, вот эти слова они брали за основу для политической и их дальнейших деятельности...» 4:41 хв.

5:45 хв. «...В контексте наших вот разговоров и наших съемок, вот независимость для геополитики стало основным, всё-таки, независимость от России. Это тема была перехвачена политиками для того чтоб объяснить и создать новую историю для государств и завуалировать свои основные цели и задачи и постепенно навязать идею, о том что Украина не Россия, Украина это некая образование другое, оно ближе к Европе, к так называемым, ближе европейским ценностям, вот и Украина украинцы вообще достойны лучшего, лучшей жизни, вот более цивилизованны, более развитой, из-за основу как бы украинцам давали такую модель, некава европейского образа жизни людей...» 07:05 хв.

7:37 хв. «...Появились вот эти разчеловечные образы, в том числе что вот москали это являются основными врагами для Украинцев, вот если бы не москали то украинцы жили бы очень хорошо, весело, мы могли бы позволить себе хорошо питаться там ну не знаю, получать достойную заработную плату, пенсию, а вот на пенсии, как немцы, ездить там отдыхать за рубежом и так далее, так далее. Всему вина, вот почему так не происходит, что вот есть сосед, который не дает возможность независимой Украине, вот достичь такого уровня жизни, социального прежде всего...» 08:17 хв.

11:14 хв. «...Вот это стало основой идеи, то есть Украина это не Россия, Украина это со временем переросло в антироссию, потом стали вообще открыто говорить о том, что Украина если победит Россия то вообще, вот тогда достигнет, будет достигнута та цель повышение уровня жизни населения. И в конце концов украинцы поверили, что если они будут воевать с Россией, то они обязательно победят, и основной враг для них — это Россия...» 11:52 хв.

12:16 хв. «...Умела всё всё-таки политики этим вопросом пользовались для того чтоб народ настроить на такую нужную волну именно на волну против России...» 12:28 хв.

14:44 хв. «...На том же востоке Украины говорили, что мы стали независимыми. От чего? От денег кошелек, мы стали независимыми от каких-то моментов, которых мы вообще вот раньше живя, даже в Советском Союзе не обращали на это внимание, например там – бесплатное образование, бесплатная медицина там да, определённый уровень жизни, который там был. И вот сейчас мы стали от этого независимыми с иронией к этой независимости стали относиться...» 15:16 хв.

16:38 хв. «...Из Украины никто не собирался делать сильное государство. Это государство нужно было как такой таран, вот для того, чтобы расшатать Россию. Прежде всего это было нужно западной цивилизации для того, чтобы навязать свои правила игры, расшатать Россию...» 16:58 хв.

17:11 хв. «...Никому из геополитиков крупных европейских, такое сильное государство в Европе не было нужно, никто не собирался поделиться с ними, там своими технологиями там или своими богатствами или своими возможностями, такое государство но оно никому не было нужно. Если посмотреть на те революции, перевороты правильней будет сказать, которые происходили на Украине, каждый раз когда Украина экономически начинала подниматься происходил переворот. Это было и в 92-м году, первая, так называемая революция на граните, когда студентов вывели на улицу, это же происходило и в 2004-м году, когда экономика в страны стала более-менее становиться на ноги, это же произошло и в 2013-м 14-м году когда тоже был определённый экономический подъем государства...» 18:10 хв.

34:55 хв. «...Украина вообще, на мой взгляд, это не состоявшееся государство, к сожалению. Вот тот путь, который Украина начала, строя олигархически-клановое государство, он был изначально тупиковый, и понятно было что у государственном плане это образование, ну, не имеет перспектив и рано или поздно обречено на гибель...» 36:20 хв.

Таким чином, Захарченко Віталій Юрійович 20.01.1963 року народження обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України (в редакції Закону № 2113-ІХ від 03.03.2022), а саме: державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: наданні іноземній державі, іноземній організації та їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинене в умовах воєнного стану.

Вищезазначені дії Захарченка В.Ю., які спрямовані на вчинення дій проти основ національної безпеки України поєднані із виправдуванням, визнанням правомірною збройної агресії РФ проти України, розпочатої у 2014 році, та тимчасової окупації частини території України, глорифікацією її учасників.

Так, Захарченко В.Ю., перебуваючи на території країни агресора, прийняв участь у виготовленні, публікації та поширенні аудіовізуального твору з інформацією про суб'єктивну оцінку фактичних та непідтверджених подій, маніпулятивні виклади історичних фактів та викривленні причинно-

наслідкових зв'язків, який сприяє створенню умов для фіксації схвального сприйняття в свідомості слухача наративів російської пропаганди, а саме:

під назвою «"Независимая" Украина», розмішене за веб-адресою <https://www.youtube.com/watch?v=SpmOhVepq4o>, завантажено та опубліковано на каналі www.youtube.com/@insidemediaholding3523 (має 18 467 переглядів) 02.09.2022 04:51:01 UTC-7, що відповідає Київському часу 02.09.2022 14:51:01 UTC +3.

У цьому відеозаписі Захарченко В.Ю. зазначає:

00:38 хв. «...На том же востоке Украины начали говорить о том, что мы стали независимыми. От чего? От денег в кошельках, мы стали независимыми от каких-то моментов, у которых мы вообще раньше жили в советском Союзе не обращали на этом внимание...» 00:57 хв.

3:46 хв. «...Украина очень неоднородное образование, вот западные регионы они, и политики выходцы из западных регионов, они всегда считали что Украина стала независимой от России. Восточные регионы, мне кажется они вообще этому слову не предавали такого значения – независимость, вот независимость дай и независимость, то есть, некая появилась после распада Советского Союза независимая, самостоятельная, то есть, государство.

Часть политика считала что Украина является независимым, суверенным, унитарным государством, вот эти слова они брали за основу для политической и их дальнейших деятельности...» 4:41 хв.

5:45 хв. «...В контексте наших вот разговоров и наших съёмок, вот независимость для геополитики стало основным, всё-таки, независимость от России. Это тема была перехвачена политиками для того чтоб объяснить и создать новую историю для государств и завуалировать свои основные цели и задачи и постепенно навязать идею, о том что Украина не Россия, Украина это некая образование другое, оно ближе к Европе, к так называемым, ближе европейским ценностям, вот и Украина украинцы вообще достойны лучшего, лучшей жизни, вот более цивилизованны, более развитой, из-за основу как бы украинцам давали такую модель, некава европейского образа жизни людей...» 07:05 хв.

7:37 хв. «...Появились вот эти разчеловечные образы, в том числе что вот москали это являются основными врагами для Украинцев, вот если бы не москали то украинцы жили бы очень хорошо, весело, мы могли бы позволить себе хорошо питаться там ну не знаю, получать достойную заработную плату, пенсию, а вот на пенсии, как немцы, ездить там отдыхать за рубежом и так далее, так далее. Всему вина, вот почему так не происходит, что вот есть сосед, который не дает возможность независимой Украине, вот достичь такого уровня жизни, социального прежде всего...» 08:17 хв.

11:14 хв. «...Вот это стало основой идеи, то есть Украина это не Россия, Украина это со временем переросло в антироссию, потом стали вообще открыто говорить о том, что Украина если победит Россия то вообще, вот тогда достигнет, будет достигнута та цель повышение уровня жизни населения. И в конце концов украинцы поверили, что если они будут

воевать с Россией, то они обязательно победят, и основной враг для них — это Россия...» 11:52 хв.

12:16 хв. «... Умела всё всё-таки политики этим вопросом пользовались для того чтоб народ настроить на такую нужную волну именно на волну против России...» 12:28 хв.

14:44 хв. «... На том же востоке Украины говорили, что мы стали независимыми. От чего? От денег кошельках, мы стали независимыми от каких-то моментов, которых мы вообще вот раньше живя, даже в Советском Союзе не обращали на это внимание, например там — бесплатное образование, бесплатная медицина там да, определённый уровень жизни, который там был. И вот сейчас мы стали от этого независимыми с иронией к этой независимости стали относиться...» 15:16 хв.

16:38 хв. «... Из Украины никто не собирался делать сильное государство. Это государство нужно было как такой знаток таран, вот для того, чтобы расшатать Россию. Прежде всего это было нужно западной цели цивилизации для того, чтобы навязать свои правила игры, расшатать Россию...» 16:58 хв.

17:11 хв. «... Никому из геополитиков крупных европейских, такое сильное государство в Европе не было нужно, никто не собирался поделиться с ними, там своими технологиями там или своими богатствами или своими возможностями, такое государство но оно никому не было нужно. Если посмотреть на те революции, перевороты правильней будет сказать, которые происходили на Украине, каждый раз когда Украина экономически начинала подниматься происходил переворот. Это было и в 92-м году, первая, так называемая революция на граните, когда студентов вывели на улицу, это же происходило и в 2004-м году, когда экономика в страны стала более-менее становиться на ноги, это же произошло и в 2013-м 14-м году когда тоже был определённый экономический падёж государства...» 18:10 хв.

34:55 хв. «... Украина вообще, на мой взгляд, это не состоявшееся государство, к сожалению. Вот тот путь, который Украина начала, строя олигархически-клановое государство, он был изначально тупиковый, и понятно было что у государственном плане это образование, ну, не имеет перспектив и рано или поздно обречено на гибель...» 36:20 хв.

У відеовиступах Захарченка В.Ю. на відеозаписі під назвою «"Независимая" Украина» наявні висловлювання з негативними характеристиками на позначення суспільно-політичних процесів в Україні (Євромайдан, Революція Гідності), викликаних протестами громадян та спротивом центральній владі («перевороты»), ставлення до неї європейських політиків та їх намірів, в яких Захід представлено експлуататором України у своїх геополітичних інтересах, що вказує на відведення уваги від факту загарбницької війни РФ проти України, сприяє виправдовуванню агресивної зовнішньої політики РФ шляхом перекидання відповідальності на Захід та створення враження, що РФ є жертвою зовнішнього втручання та змушена відповідати на провокативні дії України та Заходу, захищаючи національні інтереси.

Таким чином, Захарченко В.Ю. у відеозаписі «"Независимая" Украина» своїми висловлюваннями виправдовує та визнає правомірною збройну агресію РФ проти України, розпочату у 2014 році, та тимчасову окупацію частини території України, а також здійснює глорифікацію учасників збройної агресії проти України, представників збройних формувань РФ.

Таким чином, Захарченко Віталій Юрійович 20.01.1963 року народження обгрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 436-2 КК України (в редакції Закону № 2110-ІХ від 03.03.2022), а саме: виготовлення, поширення матеріалів, у яких міститься виправдовування, визнання правомірною, збройної агресії Російської Федерації проти України, розпочатої у 2014 році, виправдовування, визнання правомірною тимчасової окупації частини території України, а також глорифікація представників збройних формувань РФ, з використанням засобів масової інформації.

Загалом Захарченко Віталій Юрійович обгрунтовано підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111 КК України (в редакції Закону № 2341-ІІІ від 05.01.2022), ч. 2 ст. 111 КК України (в редакції Закону № 2113-ІХ від 03.03.2022), ч. 3 ст. 436-2 КК України (в редакції Закону № 2110-ІХ від 03.03.2022).

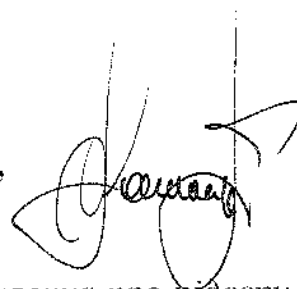
Старший слідчий першого відділу
Управління з розслідування злочинів,
вчинених у зв'язку із масовими
протестами у 2013–2014 роках,
Державного бюро розслідувань

Тетяна ТВЕРЕЗОВСЬКА

ПОГОДЖЕНО:

Заступник начальника Департаменту
організації, процесуального керівництва
досудовим розслідуванням та
підтримання публічного обвинувачення
у кримінальних провадженнях
про злочини, вчинені у зв'язку із
масовими протестами у 2013 – 2014 роках,
Офісу Генерального прокурора

Денис ІВАНОВ

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____ / _____ /
(прізвище, ім'я, по батькові) (підпис)

« _____ » год. « _____ » хвилин « _____ » _____ 2024 року

Підозрюваному Захарченку В.Ю. у відповідності до вимог статей 20, 42, 276, 277 Кримінального процесуального кодексу України повідомлено та роз'яснено права підозрюваного, передбачені наступними нормами чинного законодавства України.

КОНВЕНЦІЯ

про захист прав людини і основоположних свобод

Стаття 6

Право на справедливий суд

1. Кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру або встановить обґрунтованість будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення. Судове рішення проголошується публічно, але преса і публіка можуть бути не допущені в зал засідань протягом усього судового розгляду або його частини в інтересах моралі, громадського порядку чи національної безпеки в демократичному суспільстві, якщо того вимагають інтереси неповнолітніх або захист приватного життя сторін, або - тією мірою, що визнана судом суворо необхідною, - коли за особливих обставин публічність розгляду може зашкодити інтересам правосуддя.

2. Кожен, кого обвинувачено у вчиненні кримінального правопорушення, вважається невинуватим доти, доки його вину не буде доведено в законному порядку.

3. Кожний обвинувачений у вчиненні кримінального правопорушення має щонайменше такі права:

а) бути негайно і детально поінформованим зрозумілою для нього мовою про характер і причини обвинувачення, висунутого проти нього;

б) мати час і можливості, необхідні для підготовки свого захисту;

в) захищати себе особисто чи використовувати юридичну допомогу захисника, вибраного на власний розсуд, або - за браком достатніх коштів для оплати юридичної допомоги захисника - одержувати таку допомогу безоплатно, коли цього вимагають інтереси правосуддя;

г) допитувати свідків обвинувачення або вимагати, щоб їх допитали, а також вимагати виклику й допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;

е) якщо він не розуміє мови, яка використовується в суді, або не розмовляє нею, - одержувати безоплатну допомогу перекладача.

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню.

Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим досліддам.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочиніві чи його перепинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правничою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожному гарантується право звернутись із конституційною скаргою до Конституційного Суду України з підстав, установлених цією Конституцією, та у порядку, визначеному законом.

Кожен має право після використання всіх національних засобів юридичного захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на професійну правничу допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

ПОЛОЖЕННЯ

про порядок короткочасного затримання осіб, підозрюваних у вчиненні злочину

Стаття 10. Права та обов'язки затриманих

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, мають право:

- знати, в чому їх підозрюють;
- вимагати перевірки прокурором правомірності затримання; про заявлену вимогу адміністрація місця тримання затриманих негайно повідомляє прокурора;
- оскаржити дії особи, яка провадить дізнання, слідчого або прокурора, давати пояснення і заявляти клопотання;
- звертатися зі скаргами і заявами в державні органи, громадські організації і до службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Положення;
- користуватися своїм одягом і взуттям, а також іншими необхідними предметами і речами, перелік яких визначається Правилами внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, зобов'язані додержувати вимог цього Положення і Правил внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Затриманим роз'яснюються їх права та обов'язки.

ЗАКОН УКРАЇНИ **Про попереднє ув'язнення**

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту) особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника;

знайомитися з правилами тримання під вартою;

на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;

одержувати передачі або посилки та грошові перекази і передачі;

купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;

користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінального провадження;

користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;

на душпастирську опіку, що здійснюється священнослужителями (капеланами);

відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їх віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;

на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;

звертатись із скаргами, заявами та листами до Європейського суду з прав людини, а також інших відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна, до уповноважених осіб таких міжнародних організацій, державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 35 років) мають право на отримання психолого-педагогічної допомоги від спеціалістів центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою у зв'язку з іншим

кримінальним провадженням або в разі прийняття рішення про тимчасову видачу іншій державі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Кримінально-виконавчим кодексом України для рівня безпеки виправної колонії, призначеного їм центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, Міністерством оборони України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

додержувати порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;

дотримувати санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;

бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою; не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;

бережливо ставитися до інвентаря, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

3. Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках,

передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та цим Кодексом випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Додаткові права підозрюваного у разі здійснення щодо нього спеціального досудового розслідування або спеціального судового провадження

КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

Стаття 52. Обов'язкова участь захисника

1. Участь захисника є обов'язковою у кримінальному провадженні щодо особливо тяжких злочинів. У цьому випадку участь захисника забезпечується з моменту набуття особою статусу підозрюваного.

2. В інших випадках обов'язкова участь захисника забезпечується у кримінальному провадженні:

8) щодо осіб, стосовно яких здійснюється спеціальне досудове розслідування або спеціальне судове провадження, - з моменту прийняття відповідного процесуального рішення;

Стаття 54. Відмова від захисника або його заміна

1. Підозрюваний, обвинувачений має право відмовитися від захисника або замінити його.

2. Відмова від захисника або його заміна повинна відбуватися виключно в присутності захисника після надання можливості для конфіденційного спілкування. Така відмова або заміна фіксується у протоколі процесуальної дії.

3. Відмова від захисника не приймається у випадку, якщо його участь є обов'язковою. У такому випадку, якщо підозрюваний, обвинувачений відмовляється від захисника і не залучає іншого захисника, захисник повинен

бути залучений у порядку, передбаченому статтею 49 цього Кодексу, для здійснення захисту за призначенням.

Глава 24-¹ ОСОБЛИВОСТІ СПЕЦІАЛЬНОГО ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Стаття 297-¹. Загальні положення спеціального досудового розслідування

Спеціальне досудове розслідування (in absentia) здійснюється стосовно одного чи декількох підозрюваних згідно із загальними правилами досудового розслідування, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень цієї глави.

Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочинів, передбачених статтями 109, 110, 110-2, 111, 111-1, 111-2, 112, 113, 114, 114-1, 114-2, 115, 116, 118, частиною другою статті 121, частиною другою статті 127, частинами другою і третьою статті 146, статтями 146-1, 147, частинами другою - п'ятою статті 191 (у випадку зловживання службовою особою своїм службовим становищем), статтями 209, 255-258-6, 348, 364, 364-1, 365, 365-2, 368, 368-2, 368-3, 368-4, 369, 369-2, 370, 379, 400, 408, 436, 436-1, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447 Кримінального кодексу України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочину, вчиненого підозрюваним, стосовно якого уповноваженим органом прийнято рішення про передачу його для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

Здійснення спеціального досудового розслідування щодо інших злочинів не допускається, крім випадків, коли злочини вчинені особами, які переховуються від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошені у міжнародний розшук, та розслідуються в одному кримінальному провадженні із злочинами, зазначеними у цій частині, а виділення матеріалів щодо них може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду.

Якщо у кримінальному провадженні повідомлено про підозру декільком особам, слідчий, прокурор вправі звернутися до слідчого судді із клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування лише стосовно тих підозрюваних, щодо яких наявні передбачені частиною другою цієї статті підстави, а стосовно інших підозрюваних подальше досудове розслідування у

цьому самому кримінальному провадженні здійснюватиметься згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом.

Стаття 297⁻². Клопотання слідчого, прокурора про здійснення спеціального досудового розслідування

1. З клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування до слідчого судді має право звернутися прокурор або слідчий за погодженням з прокурором.

2. У клопотанні зазначаються:

- 1) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання;
- 2) правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;
- 3) виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на обставини;
- 4) відомості про те, що підозрюваний виїхав та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, та/або відомості про оголошення підозрюваного в міжнародний розшук;
- 5) виклад обставин про те, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності;
- 6) перелік свідків, яких слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання.

Стаття 297⁻³. Розгляд клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування

1. Клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування розглядається слідчим суддею не пізніше десяти днів з дня його надходження до суду за участі особи, яка подала клопотання, та захисника.

Якщо підозрюваний самотійно не залучив захисника, слідчий суддя зобов'язаний вжити необхідних заходів для залучення захисника.

2. Слідчий суддя, встановивши, що клопотання подано без додержання вимог статті 297⁻² цього Кодексу, повертає його прокурору, слідчому, про що постановляє ухвалу.

3. Під час розгляду клопотання слідчий суддя має право за клопотанням сторін кримінального провадження або за власною ініціативою заслухати будь-якого свідка чи дослідити будь-які матеріали, що мають значення для вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування.

Стаття 297⁻⁴. Вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування

1. Слідчий суддя відмовляє у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування, якщо прокурор, слідчий не доведе, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною

Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

2. Під час вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування слідчий суддя зобов'язаний врахувати наявність достатніх доказів для підозри особи щодо якої подано клопотання у вчиненні кримінального правопорушення.

3. За наслідками розгляду клопотання слідчий суддя постановляє ухвалу, в якій зазначає мотиви задоволення або відмови у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування.

Якщо у справі декілька підозрюваних, слідчий суддя постановляє ухвалу лише стосовно тих підозрюваних, щодо яких існують обставини, передбачені частиною другою статті 297¹ цього Кодексу.

Повторне звернення з клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування до слідчого судді в одному кримінальному провадженні не допускається, крім випадків наявності нових обставин, які підтверджують, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

4. Копія ухвали надсилається прокурору, слідчому та захиснику.

5. Якщо підозрюваний, стосовно якого слідчим суддею постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування, затриманий або добровільно з'явився до органу досудового розслідування, подальше досудове розслідування щодо нього здійснюється згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом.

6. Відомості щодо підозрюваних, стосовно яких слідчим суддею постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування, невідкладно, але не пізніше 24 годин після постановлення ухвали, вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань і публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Стаття 297⁵. Порядок вручення процесуальних документів підозрюваному при здійсненні спеціального досудового розслідування

1. Повістки про виклик підозрюваного у разі здійснення спеціального досудового розслідування надсилаються за останнім відомим місцем його проживання чи перебування та обов'язково публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційних веб-сайтах органів, що здійснюють досудове розслідування. З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження підозрюваний вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

Друкований орган, у якому публікуються протягом наступного року повістки про виклик підозрюваного, визначається не пізніше 1 грудня поточного року в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

2. Копії процесуальних документів, що підлягають врученню підозрюваному, надсилаються захиснику.

Стаття 567. Допит за запитом компетентного органу іноземної держави шляхом проведення відео - або телефонної конференції

1. Допит за запитом компетентного органу іноземної держави проводиться у присутності слідчого судді за місцезнаходженням особи за допомогою відео- або телефонної конференції у таких випадках:

1) неможливості прибуття певних осіб до компетентного органу іноземної держави;

2) для забезпечення безпеки осіб;

3) з інших підстав, визначених слідчим суддею (судом).

2. Допит шляхом відео - або телефонної конференції виконується у порядку, передбаченому процесуальним законом запитуючої сторони у тій мірі, в якій такий порядок не суперечить засадам кримінального процесуального законодавства України та загальновизнаним стандартам забезпечення прав людини і основоположних свобод.

3. Компетентний орган запитуючої сторони повинен забезпечити участь перекладача під час проведення відео - або телефонної конференції.

4. Якщо під час допиту слідчий суддя виявив порушення порядку, передбаченого частиною другою цієї статті, особою, яка здійснює допит, він повідомляє про це учасників процесуальної дії та зупиняє допит з метою вжиття заходів для його усунення. Допит продовжується тільки після узгодження з компетентним органом запитуючої сторони необхідних змін у процедурі.

5. Протокол допиту та носії відео- або аудіоінформації надсилаються до компетентного органу запитуючої сторони.

6. За правилами, передбаченими цією статтею, проводяться допити за допомогою відео- або телефонної конференції за запитом компетентного органу України.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру, пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

« ___ » _____ 202__ року _____ / _____ /
(підпис)

**Старший слідчий першого відділу
Управління з розслідування злочинів,
вчинених у зв'язку із масовими
протестами у 2013–2014 роках,
Державного бюро розслідувань**

Тетяна ТВЕРЕЗОВСЬКА